

Grupp 8

FCI-nummer 123

FCI-standard på engelska publicerad 2015-05-12

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2014-11-03

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2016-03-29

FIELD SPANIEL

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för FIELD SPANIEL

Ursprungsland/ hemland	Storbritannien
Användningsområde	Stötande och apportrande fågelhund. Idealisk som robust jaktkamrat eller som landsortsbons följeslagare. Rasen är inte lämpad för stadsmiljö.
FCI-klassifikation	Grupp 8, sektion 2. Med arbetsprov.
Bakgrund/ändamål	Fågelhundar som tränas att finna levande vilt och/eller apportera skjutet vilt är en mycket gammal tradition, inte minst i Storbritannien. Field spaniel tillhör gruppen stötande spaniel som tidigare kallades "Land Spaniels", men samtidigt kan en spaniel utföra samma arbete som en retriever. Field spaniel togs fram under senare delen av 1800-talet genom korsningar mellan dåtidens "Sussex Springer" och cocker spaniel. Rasen försvann nästan vid två tillfällen. Först när modenycker nästan tillintetgjorde den i början av 1900-talet och senare under 1950-talet när populationen minskade och den engelska kennelklubben därför drog tillbaka rasens rätt till certifikat på utställning. Först efter målmedvetet arbete av uppfödare för att bevara rasen återfick den sin status 1969. Field spaniel är fortfarande ingen populär ras, men den kan likväl vara en god kamrat för landsortens innevånare.
Helhetsintryck	Field spaniel är en välbalanserad, ädel, välväxt jakthund, byggd för rörlighet och uthållighet.
Uppförande/karaktär	Field spaniel är idealisk för jakt under bössan eller som kamrat på landsbygden. I stadsmiljö passar den inte. Rasen är ovanligt foglig, aktiv, sensibel och självständig.
Huvud	Huvudet skall ge intryck av kvalitet, karaktär och ädelhet.
Skallparti	
Skalle	Skallen skall vara väl utmejslad. Nackknölen skall vara framträdande. Partiet under ögonen skall vara torrt och finmejslat så att huvudet inte ger ett grovt intryck. Ögonbrynen skall vara lätt framträdande.
Stop	Stopet skall vara måttligt markerat.

Ansikte	
Nostryffel	Nostryffeln skall vara väl utvecklad med stora, öppna näsborrar.
Nosparti	Nospartiet skall vara långt och torrt, varken snipigt eller tvärt avhugget. I profil skall det bilda en jämn båglinje från nosspets till strupe.
Käkar/tänder	Käkarna skall vara kraftiga med perfekt, regelbundet och komplett saxbett.
Ögon	Ögonen skall vara öppna men mandelformade med åtliggande ögonlockskanter, så att ingen bindhinna syns. Uttrycket skall vara allvarligt och vänligt. Färgen skall vara mörkt hasselnötsbrun.
Öron	Öronen skall vara måttligt långa och breda, lågt ansatta och väl behårade.
Hals	Halsen skall vara så lång, stark och muskulös att den möjliggör apportering av vilt utan onödig ansträngning.
Kropp	
Rygg	Ryggen skall vara plan, stark och muskulös.
Ländparti	Ländpartiet skall vara plant, starkt och muskulöst.
Bröstkorg	Bröstkorgen skall vara djup och väl utvecklad med måttligt väl välvda revben. Bröstkorgens längd skall vara 2/3 av kroppslängden
Svans	Svansen skall vara lågt ansatt och får aldrig bäras över rygglinjen. Den skall ha vacker fana. Svansrörelserna skall vara livliga. Svansen skall vara måttligt lång och räckta ungefär till hasen. Den skall vara i balans med hunden i övrigt. Svansen har tidigare traditionellt kuperats. <i>Svanskupering är förbjuden i Sverige.</i>
Extremiteter	
Framställ	
Helhet	Frambenen skall vara måttligt långa med rak och flat benstomme.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara långa, sluttande och väl tillbakalagda.
Framtassar	Framtassarna skall vara slutna och runda med kraftiga trampdynor. De skall inte vara för små.

Bakställ	
Helhet	Bakstället skall vara starkt och muskulöst.
Knäled	Knälederna skall vara måtligt vinklade.
Has/hasled	Hasorna skall vara lågt ansatta.
Baktassar	Baktassarna skall vara slutna och runda med kraftiga trampdynor. De skall inte vara för små.
Rörelser	Steget skall vara långt, utan brådska, och med kraftigt påskjut från bakstället. Korta, stötiga rörelser är inte önskvärt.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara lång, åtliggande, glansig och silkesaktig, aldrig lockig, kort eller sträv. Den skall vara tät och tålig mot väder och vind. Behänget skall vara rikligt på bröstet, kroppens undersida och på benens baksidor, men inte nedanför haslederna.
Färg	Svart, blue roan (svartskimmel), leverbrun, liver roan (brunskimmel) eller någon av dessa färger med tanteeckning. Hos enfärgade hundar är det tillåtet med vitt eller roan (skimmel) på bröstet. Det är oacceptabelt med rent svart och vitt, leverbrunt och vitt, orange, röd eller gyllene.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Cirka 46 cm
Vikt	18–25 kg
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter skall diskvalificeras.
Nota bene	Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.
Testiklar	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med våra 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

**SVENSKA
KENNELKLUBBEN**
HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS | 163 85 Spånga
BESÖKSADRESS | Rinkebysvängen 70
TELEFON | 08-795 33 44
E-POST | agstandard@skk.se

www.skk.se